

CASA DE MENJARS
LA PALMA
Antiga casa Llorenç
JOAQUIM SOLER
La més antiga i econòmica de
Sabadell.
Dispesers a tot estar des de
25 pessetes setmanals
Carrer de Bèlgica, 50-52

EL POBLE

ANY I

NÚM. 70

SABADELL, DIJOUS 23 DE JUNY 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C. SANT PERE, 31 - TELÈFON 2333 - IMPREMTA: RAMBLA DE LA REPÚBLICA, 65
NÚMERO SOLT: 10 CTS.

LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

A Barcelona es parlen tres llengües: el barceloní, que gramaticalment és castellà; el castellà per part dels que ho són, i el «municipal», que ve a ésser un dialecte entre les dues llengües.

Els impugnadors del segon article de l'Estatut no es poden queixar de la nostra «conlle-vància».

L'ofensiva castellana

Potser fóra difícil estadir les causes per les quals una bona part dels espanyols posen obstacles, d'una manera indirecta, però pràctica, a l'aprovació de l'Estatut. ¿Què hi guanyen i què hi perden els ciutadans de més enllà de l'Ebre, que Catalunya es regeixi segons el seu propi saber i entendre sense introduccions del poder central en tot allò que no afecta als deures constitucionals? No hi tenen ni hi tindran cap descalbre econòmic ni es beneficiaran d'una més dilatada àrea ideològica. I no obstant, l'ofensiva castellana, o espanyolista, pren proporcions agudes, amb una mena de despit que ultrapassa les regles més gentils de la relació entre dos pobles distints, lligats només per un accident geogràfic.

Aquesta ofensiva és el menyspreu, o en termes més càustics, el boicot declarat als productes catalans. La nostra zona tèxtil-llanera es ressent ja ara d'aquest boicot. Els teixits sabadellencs, tan bons i tan perfectes com ho puguin ésser els estrangers, són refusats no perquè siguin sabadellencs, sinó perquè són catalans. Aquest refús ja saben ells que pot provocar una sèria crisi, una lesió extraordinària als interessos dels obrers i dels patrons car sense venda dels teixits, posem per exemple, no hi haurà un treball continuat i sofriran a la vegada les conseqüències d'aquesta pressió altres indústries que no necessiten mercats exteriors.

Els nostres viatjants expliquen casos d'una manca absoluta de comprensió del problema català en les seves visites a províncies, en els comerciants i el públic als qual serveixen, involucren els temes del problema. Contra una realitat política, hi oposen una raó econòmica, com si amb això fos prou per

a matar l'esperit d'un poble, com si això fos suficient per a imposar la seva voluntat, la seva dèria hegemònica, o el seu sentit unitarista.

Aquesta manca absoluta de tacte, aquesta imposició abusiva, fa veure que si Catalunya fos un poble consumidor enlloc d'ésser un poble productor, tindria els Estatuts que li plaguessin. Plantejada la lluita en el terreny dels interessos materials, d'egoisme col·lectiu, rebaixa la qualitat del problema i fa impossible tot diàleg de concòrdia, de comprensió, de generositat, mots que han devingut vans, com una il·lusió marcida.

Menre la majoria dels espanyols vegin així la qüestió caalana, passarem cinquanta anys més a donar voltes a la seva solució. Els catalans no han anat a Madrid a portar les columnes d'un arancel, ni a demanar una hipotètica duana. No és un privilegi econòmic, sinó una reivindicació política el que es pretén, i quan es tracta de plantejar semblants problemes, cal invocar idees clares i concretes que responguin a la qualitat col·lectiva del moment, i no un fals patriotisme que fa jugar la preponderància econòmica del país.

Sigui com vulgui, Catalunya sabrà defensar els seus interessos perquè som un poble que ens plau treballar, i per això, pel nostre gran esperit d'iniciativa, som allà on som. I la República no ha de permetre que s'estableixi una pugna entre consumidors i productors, perquè no es tracta de vulgars tarifes de preus, com si així sembla que ho vegin els adversaris dels productes catalans, que amb el seu procedir ja tarifen per endavant l'Estatut.

O. MANYER.

EL TEATRE

«L'alegria de Cervera»

Josep Ma. de Sagarra en aquesta obra és mostra més segur i més home de teatre que en cap altra, i és mercès a aquest guany que hem començat per senyalar que els tres actes de què es compon, no solament passen, sinó que, efectivament, interessen; és clar que aquest autor, quan li sembla que es perd, recorre al pinyol poètic com a mitjà per aixecar l'interès o per subratllar allò que l'acció no ha estat suficient a fer ressaltar; però, artificiosos o no, i si és no és des preocupat, les seves obres tenen un espai d'aguant que pocs d'altres autors poden obtenir. Altrament, Sagarra domina una mena de popularisme que es feia enyorar i que, posat damunt d'un fons d'època pràcticament agradable, hi escau d'allò més. No estimem Sagarra com un autor enter, ja que no passa de les dues dimensions: les figures que ell duu a les taules tenen una primera qualitat que les valora: el seu aspecte decoratiu; i una segona qualitat: la simplicitat en expressió de franquesa. Si l'element humà és aquest, les seves argumentacions tenen gairebé sempre un mateix to: bonhomia i sexe, per cert que en aquest darrer sentit, sembla que Sagarra es complagui a vorejar el perill: un dia que perdi la contenció, ens donarà una obra tuïejant lilit.

Fetes aquestes lleugeres consideracions a l'obra general de l'autor, i cenyint-nos ara a «L'alegria de Cervera», direm que aquest cop, com mai, ha ensopegat a dibuixar una colla de tipus ben contrets i ben vius. Posats de rengle de seguit assenyalarem de cada un la funció particular, puix que aquell sentit decoratiu que assenyalàvem abans, en els personatges d'aquesta obra s'hi acusa enormement: un d'ells, però, sobresurt i és el de «Frederic», que Pius Daví encarna a meravella.

I, passant a la representació, no solament direm que complagué de debò, sinó que els comentaris es feien xardorosos d'entusiasme en citar la ingènua «Margarideta», que Emma Alonso interpretà exquisidament, i «Maria del Roser», a la qual Maria Vila hi fa uns subratllats plens d'intel·ligència.

Els altres comedians — Maria Morera, Angela Guart, Pere Ventayols, Gimbernà, Vinyes, etc., — arrodoniren amb la millor discreció el conjunt.—S.

Ciudadà!

Protegeix la nostra iniciativa

PRO COLONIES ESCOLARS

Per germanor i humanitarisme

Norbert BOHIGAS.

Campanyes innobles

La premsa de dreta de casa nostra, ve portant a cap, des de fa dies, una campanya del tot innoble. Explota el problema català per atacar a fons la República. Nosaltres, profundament catalanistes però també republicans, ens creiem en el deure de sortir al pas d'aquesta vil maniobra, parlant clar i català.

Es lògic i natural que els parlamentaris catalans facin tots els possibles i fins els impossibles per resoldre d'una manera harmònica el plet català, que alhora alliberaria els altres pobles ibèrics, però tenim l'absoluta seguretat que sabran resoldre'l d'una manera digna, en el Parlament o fora d'ell. Ningú de bona fe, pot dubtar que la dignitat de Catalunya, posada en mans del venerable Macià, està salvaguardada. No pot dubtar-se'n mirant el seu passat; en canvi, si examinem el passat d'aquests senyors que ara baladregen, comprendrem tota la immoralitat de la seva actuació i de les seves acusacions.

On eren en temps de la dictadura, el dia de la proclamació de la República Catalana i àdhuc el 2 d'agost darrer?

On foren si novament vinguessin moments de prova?

En temps de la dictadura, mentre ells rastrerament blincaven l'espina en plena Rambla, rendint honors als Barrera, Milans del Bosch, etc., etc., genuïns representants del botxí que detentava les nostres llibertats, els homes que ara ells tenen la gosadia de blasmar, eren a l'exili preparant un gest que ens redimís del vergonyós servilisme d'aquests «catalanistes intransigents», que contestaven a cada vergassada del botxí amb una nova claudicació i ni es donaven vergonya d'ostentar impudicament la bandera monàrquica.

En els últims temps de la dictadura, quan s'apropaven moments que podien ésser decisius per a la conquesta de la llibertat, us deien

que ells no se sentien valents i quedaven tranquils amb la seva consciència oferint-vos unes poques pessetes. Remarquem que aquests senyors que no se sentien valents per la defensa de la llibertat, se'n sentien per agafar una arma i enfrontar-se amb els seus germans obrers quant aquests clamaven justícia.

Eren ells, també, que quan la monarquia ja trontollava i feia les últimes convulsions, desoïnt el clam unànime d'abstenció del poble i queient en el més grotesc dels ridículs, es disposaven a concorre a la paròdia d'eleccions que convocà el despòtic govern Berenguer, per veure si apuntalava el règim que s'ensorrava.

En la campanya pel plebiscit de l'Estatut, els que ara reclamen el primer lloc en les rengleres del catalanisme no els veïrem a prendre-hi part gaire activa. Varis d'ells, fins deixaren incontestat el comunicat que se'ls dirigí sollicitant-los el cotxe, de la seva propietat, per la patriòtica campanya.

Són aquests, els senyors que ara volen donar-nos lliçons de catalanisme i de moral política. Ells que no han fet altra cosa que mercadejar amb Catalunya i retardar el seu redreçament, escupen ara tot el seu fel a aquells homes, que en temps oprobiosos salvaguardaren la nostra dignitat de catalans, rebellant-se contra els que ultratjaven la nostra Pàtria i als quals ells rendien honors.

Emmirallant-nos en el seu passat, hem de creure que, si novament vinguessin moments de prova, tornarien a no sentir-se valents i a prestar acatament a l'opressor.

Per dignitat i com a catalanistes, no podem tolerar aquesta campanya moguda solament pel despit i el temor a la veritable llibertat de Catalunya, que vol dir també la dels seus homes i per tant reparació de les injustícies socials.—A. C.

Postal de Madrid

Crisi. Encallament de l'Estatut. Pessimisme. Gent de dreta que es frega les mans de gust. Expectació. Maniobres gens lloables. Veu's ací el que passa aquests dies i que flota per l'ambient arrossegat per una atmosfera carregada de mals averanyos. ¿Què passarà? La sessió de dijous és esperada amb un enorme interès, amb una mena de sadisme, pels que esperen sensacions fortes, que tot se'n vagi en orris, que caigui el senyor Azàña, i que pugui el senyor Lerroux, i que definitivament l'Estatut sigui arreconat, perquè, per a molts, és ja cent, a la taula presidencial del Congrés.

I tot per una simple interpretació en la qüestió de l'idioma. Si els catalans transigíssim en parlar en castellà tots aquests temors s'esvaïrien. Però ara com ara els diputats catalans, que representen a tot Catalunya, esperen de la República, no una befa ni una humiliació, sinó l'empar a la dignitat ferida com vénen a ésser les esmenes que modifiquen essencialment el

text del Dictamen de la Comissió i desfiguren el redactat de l'Estatut en aquesta matèria. A hores d'ara la Comissió no s'ha posat d'acord en trobar la concordança de l'article segon, cavall de batalla i objecte de tan apassionades discussions. I sembla que, finalment, els vots de la Cambra decidiran en última instància, i es donarà la raó a Catalunya, perquè la majoria estarà de la nostra part.

Així sembla desprendre's d'unes paraules de l'Azàña. Ell confia amb dos cents cinquanta vots. I aquest home que va tant en ompte a donar un peu en fals, en pronunciar una paraula imprudent, no deu dir-ho perquè sí, ni per ganes de fer pressió. Es perquè els ha comptat i està segur de no equivocar-se.

Es simptomàtic els dies de repòs que s'ha pres En Lerroux, amb els quals ha evadit que la minoria radical obeeixi a unes ordres concretes amb la seva personal presència a les Corts. Deixa el camp lliure, i espera que en cas de crisi, el vagin a cercar. Coqueteria de la senectud!

La sessió de dijous ens desxifrarà l'enigma.

es pot comparar a l'invent de la impremta? Evidentment, seria prematur emetre un judici en aquest sentit.

Digué que el cinema, amb la seva mobilitat i plasticitat és la imatge completa del món. Definí el cinema com l'art de jerarquitzar la naturalesa, per exemple, una clau caiguda a terra cinematogràficament pot ésser superior a una muntanya de 5.000 metres. Entre altres variacions sobre aquest aspecte, vingué a dir que el cinema ha operat el redescobrimient del món, és a dir, la revalorització de la superfície. El segle XIX refusa tot el que és normalitat: és el segle del desequilibri; el romanticisme tendeix sempre a viure al marge de la normalitat. Per contra, el cinema es constitueix en defensor d'aquesta realitat de les coses i de la veritat pura.

Díaz-Plaça s'estengué en llargues consideracions sobre la manera d'expressar el pensament humà a través de totes les edats. L'home de les cavernes es limità a dibuixar, de les coses, únicament el contorn; després es vinculà la imatge de la cosa amb la primera lletra. Del camp primari dels homes primitius es passà al llenguatge purament convencional. L'home ha canviat la imatge visual per una altra de representativa.

Parla de la decadència de la paraula als nostres dies. Maragall digué que els homes enraonen massa. Goethe, també, digué que caldria enraonar menys i dibuixar més. Les paraules estan gastades. Sovint veiem que un sentiment profund escapa al verb. El sobrerealista francès Aragon diu que la pintura serà el llenguatge.

Finalment, el conferenciant, abans d'entrar en el tema del cinema, va retreure unes paraules d'un savi francès qui deia que l'home primitiu potser gesticulava i no parlava.

QUESTIONS D'AIRE

El mes de maig de l'any passat, el professor Piccard, de la Universitat de Brusselles, s'enlairà fins a 12.000 metres d'alçada. L'acompanyava per ajudant un tal Kipfer.

La ciència s'obre pas! Serà ella la que unirà tots els homes, o els destruirà? Heu's ací una pregunta en la qual hom hi posa l'atenció. Els senzills no podem dubtar-ne i tenim de decantar-nos cap al costat optimista. La ciència, com a cosa universal, unirà, com mai ha pogut fer tota la política internacional i totes les conquestes militars. L'aviació en aquesta qüestió serà molt més eficaç que tots els tractats i totes les promeses. I ai d'aquells que facin servir-la per a destruir la història! Aquesta venerable senyora, no els perdonarà pas i les generacions futures els titllaran de folls i criminals.

Per tant, és digne d'admiració el gest del professor Piccard, el qual vol intentar novament l'emocionant ascensió. Una veritable ascensió, lluny de tot enfarfegament mito-

lògic. Dos homes conquerir els espais que fins ara ens havien semblat plens de misteri. La ciència s'obre pas i no defalleix. Cada dia troba nous propagadors, màrtirs àdhuc, que lluiten en aquesta guerra tan humana de la civilització veritable. Ai, dels que volen aturar-la o fer-la servir en contra de la humanitat!

Aquesta vegada l'acompanyarà un nou Ajudant anomenat Max Cosyns, i, probablement, si el temps ho permet, s'enlairaran a principis de juliol des de Zurich. A més portaran un petit aparell de ràdio, ço que els permetrà comunicar amb els seus semblants d'aquesta bola anomenada Terra. L'aparell d'ascensió pesarà 1.500 quilos. En lloc de casc de sorra, portarà plom en pols, el qual no ocupa tan d'espai. Com l'altre, serà d'alumini però, esmaltat, per a resguardar-se dels raigs solars, els quals els feren patir força la primera vegada.

No content amb aquesta nova ascensió, el professor Piccard, està estudiant la manera d'efectuar un tercer vol, quan encara no ha fet el segon. La tercera vegada pensa sortir d'algun lloc de l'Amèrica del Nord, prop de l'Hudson.

Com podem veure no li manca optimisme. Nosaltres, per la nostra part, li desitgem un bon èxit. Els seus estudis seran necessaris per als futurs esdeveniments de l'aviació.

Salut, professor Piccard i Cosyns! El món està amb vosaltres, cavallers de l'aire!

J. M. RIU.

Revetlla de S. Joan

IMPORTANT FESTIVAL
a BELLA-TERRA

Ball Continu

Servei de trens durant
tota la nit.

Hostal de S. Pancràs

PLATS D'EL DIA

Llagosta Sant Pancràs

Sarsuela marinera

Llagostins saltats

Llús fregit

Conill amb caragols

Pollastre Festa Major

Crema a la catalana

Coques de Sant Joan

Gelats, Vins, Licors, Xampansys, etc.

NEGOCIACIONS I TRAMIT A LES OFICINES
PUBLIQUES : NOTARIES : REGISTRE DE PROPIETATS : COMPRA, VENDA I ADMINISTRACIO DE
FINQUES : PRESTECES I HIPOTEQUES

"ACTIVITAT"

Lluna, 28

Sabadell

Responsabilitat històrica de la Confederació Nacional del Treball

Hem rebut el següent manifest: Teballadors i ciutadans tots:

No es tradició de la Confederació Nacional del Treball opinar sobre problemes polítics candents. Rara vegada els Governos del país saberen quines eren les aspiracions politico-socials immediates d'aquest organisme obrer. Llevat d'algun moment efímer, de fàcil recordança, mai la C. N. T. no concretà d'una manera sistemàtica i clara, enfront dels Poders públics, cap formulari mínim de conquestes politico-socials. Així s'ha governat contra la C. N. T., però mai amb ella, això és, d'acord amb les seves aspiracions.

Aquesta ha alçat sempre, com a consigna, dues entel·leques: l'apoliticisme i el comunisme llibertari, abstraccions que, a desgrat de tot, no han estat mai banderí d'allistament de les masses obreres, tota vegada que aquestes s'han sentit a tretes al Sindicalisme pel fet econòmic. Per això no ha estat estrany veure que, cada vegada que alguna sotragada política esperançadora ha commogut el país, les masses obreres responien negant llur pretès apoliticisme i llur maximalisme llibertari per acollir-se pràcticament els mínims avantatges que el nou fet polític els pogués reportar. Només cal recordar tres dates històriques de Catalunya, on els treballadors ha ngaudit d'una injustícia fama d'apoliticisme i llibertarisme: el lerrouxisme vibrant de començos de segle, l'Assemblea de parlamentaris i les eleccions que votaren la segona República espanyola.

¿Han estat, doncs, pràcticament apolítiques les masses que han nodrit la Confederació Nacional del Treball? Nosaltres ho neguem d'una manera absoluta. L'ocorregut ha estat que, per incomprensió, una minoria volgué convertir el fet que de l'organisme obrer capiguessin tots els treballadors, siguin quines siguin llurs tendències polítiques, socials o religioses, en una posició política negativa: la posició de la no política. No s'ha volgut caure en compte que essent com és la política una realitat viva, els homes que integren els Sindicats obrers han d'aportar a aquests forçosament llur part alíquota de sentit polític. La mateixa minoria que propugna la implantació del comunisme llibertari, ¿què és sinó la impulsadora d'un moviment polític?

En aquests precisos moments d'alta tensió de la política espanyola, quan s'ha discutit i promulgat una Constitució; quan al Parlament són debatuts problemes palpitants; quan es discuteix la Reforma Agrària, i sobretot quan es ventila l'Estatut de Catalunya, forma autònoma aquesta més o menys federalista — estructura que ja preté tenir la C. N. T. — que opina aquest organisme obrer?, quina és la seva posició?, quines són les suggerències que la C. N. T., ha fet públiques per a la millor estructuració del problema social?

Res. La C. N. T., com a organisme socials, no diu res. No opina res. Si opina quelcom, es pot dir, que tots aquest problemes no li interessin i que només té interès per ella la Revolució social. Així, sense més ni més, les paraules "Revolució social", darrera de les quals n'hi ha dues més: "comunisme llibertari", sense que fins ara no hagin pogut convèncer ningú de llur significació concreta. Hom respon també amb protestes sense sentit, amb vagues incomprensibles i amb revolucions inarticulades.

Nosaltres, els signants d'aquest Manifest, antics militants de la C.

N. T., hem estat esperant pacientment una rectificació de procediments més comprensible i serena, que posés al primer pla de les forces politico-socials aquest organisme obrer. Malauradament, molt temem que no vindrà, i hem optat per no callar ja més temps. Encara poden, els actuals dirigents de la C. N. T. rectificar llur tàctica suïcida. Si no el nostre consell, pot convèncer-los d'això el cansanci dels mateixos treballadors davant la revolta sense to ni so. Aquestes actituds gairebé tradicionals podien tenir eficàcia durant la monarquia, i no per elles en si, sinó pel mateix desprestigi del règim caigut, que feia que l'opinió pública les veïés amb una certa simpatia. La mateixa simpatia amb què avui les veuen les forces monàrquiques i reaccionàries que, sense deixar de conquistar posicions cada dia, esperen el moment oportú d'assaltar el Poder. Avui, no; avui no és possible oblidar que existeix a Espanya un règim que tria per ella mateixa la immensa majoria dels espanyols, inclús els mateixos treballadors de la C. N. T. — règim del qual encara no han perdut les esperances — i és impopular i suïcida tota acció que no tendeixi a impulsar-lo, no amb posicions negatives, sinó amb orientacions i realitzacions concretes d'ordre polític i social més avançades, articulades amb una oposició disciplinada i responsable.

Ara mateix, si volem contemplar el panorama polític espanyol, haurem de reconèixer que no hi ha altres polítiques governamentals d'esquerra que per incompetència no han sabut netejar la governació de l'Estat extirpant-ne els monàrquics emboscats, que tenen encara a llurs mans la República. Que també s'han excedit en la repressió cruel del Sindicalisme, però que no és menys cert que s'han trobat mancats d'orientació, per no comptar amb aspiracions polítiques i socials concretes de la C. N. T., per discutir amb ella llur possible realització. De totes maneres, aquest darrer extrem no pot excusar de cap manera la lenitat amb què el Govern deixa passar l'ensanyament sagnant amb què són perseguits els treballadors de la C. N. T., sanya que fa joc amb la tenebitat i la cortesia emprades amb els pertorbadors monàrquics. Si el Govern exigeix l'acompliment de la llei als treballadors, més obligat està encara a complir-la ell mateix i a fer-la complir als seus subordinats.

Per tot això que acabem d'exposar, creiem arribat ja el moment d'advertir els treballadors els perills que poden derivar-se de l'actual situació política i d'evitar la segura i potser ràpida tornada de les forces reaccionàries que van minant l'estabilitat de l'actual Govern. Cal convèncer tenir ben en compte que, quan aquest hagi caigut el nou Govern no serà d'esquerres, ni molt menys cal confiar en la Revolució social. Hem vist aquests darrers dies, amb motiu de la discussió de l'Estatut de Catalunya, que la crisi política ha estat a punt de produir-se. S'evità, per ara, però tenim la certesa que tornarà a presentar-se aquest perill. Nosaltres voldríem que la C. N. T., donant-se compte d'aquesta realitat, fes la declaració pública que està al corrent de les intrigues reaccionàries i que la seva poderosa força està disposada a no tolerar l'entronització d'una reacció, tant si es diu monàrquica com si es diu republicana.

Més, encara: la C. N. T., entrant per aquest camí, no seria di-

fícil que establís contacte amb altres forces proletàries, com altres vegades ha succeït durant la història política i social d'Espanya. I digueu-nos si, enfront d'aquestes forces obreres, unides, que gravitarien constantment damunt el país i la política, no serien possibles tots els avenços socials. L'eficàcia d'una força no està en el seu nombre ni en la seva cridòria esporàdica. Està en la coordinació de llurs esforços i en la claredat amb què sàpiga exposar les seves aspiracions.

Ens sap greu confessar-ho, com a sindicalistes que som; però si una política municipalitzadora o socialitzant no pot dur-se a terme sense una disciplina interna i una responsabilitat tècnica i administrativa en els Sindicats, creiem que no són els de la C. N. T. els que millor disposats es troben per això. I la veritable Revolució es troba en la competència, no en la fraseologia.

Repetim que encara s'hi és a temps i esperem que les nostres paraules no cauran en el buit. Fem el que poguem per tal que l'esperit renovador i la inquietud social que semblava informar els primers dies de la República, reneixi novament evitant que les forces reaccionàries guanyin terreny; establint, per obtenir-ho, contacte amb les veritables forces polítiques i proletàries d'esquerra, disciplinant-nos i responsabilitzant-nos, per tal que aleshores poguem tenir la certesa, no ja de la imposició retorn de les forces feixistes, sinó de la consecució de tots els postulats socialistes més avançats.

Rafael Vidiella, Miquel Botella, Ramon Jover, Agustí Castellà, Feliu Janer, Joan Cabrer, Josep Regàs, Josep Sans, Ramon Magre, Amadeu Bernadó, Domènec Ramon, Jaume Roca, Melcior Tarrida, Miquel Garnaú, Emili Roca, Llorenç Gelabert, Joan Ferrando, Manuel Martí.

Barcelona, juny de 1932.

ELS ESPORTS

El Futbol

Homenatge Tena

La selecció que ha d'enfrontar-se amb el primer equip del Sabadell en el partit de demà a honor de Tena, compta ja amb noables figures.

Ahir a les deu del vespre ens fou donada la llista definitiva de jugadors, quals equips s'arreglaren de la següent manera:

Sabadell: Linares, Oro, Giner, Martí, Gràcia, Tena, Helguera, Barri, Garreta, Jaso, i Esteve.

Selecció: Zamora, Arater, Roure, Trabal, Soler, Castilo, Sagi, Bestit, Sastre, Bosc i Jové.

Samitier i Rubio probablement hi prendran part, depèn que estigui restablert el primer i d'una confiença de darrera hora el segon.

Pel vencedor del partit Selecció-Sabadell, hi ha concedida una copa i unes medalles.

Tenorios: Saus Domènec, Dalmau, Fau, Prat, Flaqué, Molins, Desveus, Ribot, Arderiu i Vinyes.

Veterans: Estruc, Cabedo, Montaner, Morera, Llumà, Pérez, Bart, Domènec, Monistrol, Sallés i Castellet.

—ES VEN CASA PROPIA per a instal·lar-hi qualsevol indústria o comerç amb aigua de propietat.

Pel que li pugui interessar, pot demanar detalls al carrer de Leonor de Moncada, núm. 9, enfront la fàbrica Puncernau.

Visible tots els dies feiners, de 9 a 12 matí.

NOTICIES DIVERSES

Del Municipi

Diàriament el Govern Civil retorna a l'Alcaldia, documentació d'estats de comptes i renovació de junta de diverses entitats per no estar reintegrades de conformitat amb la vigent Llei del Timbre. Per tal d'evitar l'extorsió que això representa en l'administració, cal observar que els certificats, d'actes de renovació de junta i els certificats d'estats de comptes han d'ésser reintegrats amb pòlissa administrativa de 3 pessetes cada document i les instàncies amb les quals els acompanyin, amb pòlissa de 150 pessetes, i que per qualsevol dubte que tinguin, al trametre la repetida documentació, poden els presidents d'entitats o qui els representi, acudir al Negociat d'Estadística de la Secretaria municipal on seran degudament informats del que els cal fer.

Probablement, un dels primers dies de la pròxima setmana, seran consultats els Jutges, Notaris, Banca i Registre de la Propietat, per la fixació dels tres dies que han d'ésser declarats inhàbils entre les festes últimament acordades.

L'Ajuntament ha estat invitat pel de Sant Cugat del Vallès per assistir a la inauguració d'un grup escolar, el qual acte tindrà lloc el pròxim diumenge al matí.

La Música

Per a la clausura de Curs, la nostra Associació de Música prepara una interessant sessió de Danses a càrrec de la Secció de Rítmica i Plàstica de l'Orfeó Gracienc, junt amb els solistes instrumentals Rita Brossa, piano; Esteve Gratacós, flauta; i Manuel Gimenez, violí.

També en aquesta sessió de Clausura es farà la presentació de la filla de Sabadell, Na Carme Pujol, primera tipler del Teatre de l'Opera de Lió, acompanyant-la al piano el nostre compatriota Joan Padró.

Per a donar més relleu a aquesta vetllada, la notable i jove pianista Antonieta Bracons, executarà unes composicions del seu repertori.

Aquesta sessió de clausura es celebrarà dilluns que ve, dia 27, al Teatre Principal.

Vàries

Segons la Memòria de treballs realitzats per la Cambra Oficial de

Comerç i Indústria de la nostra ciutat durant 1931 resulta que a Sabadell existeixen 1835 comerciants i 1368 industrials, el que suma un total en el cens d'electors de dita Cambra de 3.203, que comparat amb els de l'any anterior, que era de 3.060, representa un augment de 193 electors.

Decididament l'empresa Cinaes, explotadora del Saló Imperial, té en projecte la realització de diverses vetllades estivals a base de balls i acte semblants a l'espaió jardí anexe a dit local.

Diumenge passat va inagurar-se la tanda de balls a càrrec de la Cobla Barcelona Albert Martí, que actua, com de costum a satisfacció del públic.

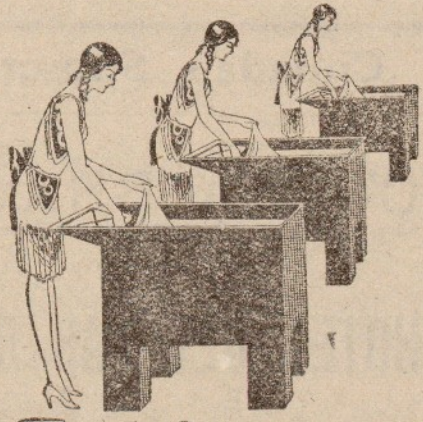
Cal felicitar al representant de la Casa Ciaes a Sabadell, senyor Martín, per l'interès que es pren en procurar al públic que concorre el Saló Imperial tota mena de facilitats.

Per aquest vespre, a més d'un interessant programa de pel·lícules, al jardí hi actuarà l'Orquestrina Fatxendes.

—PERSONA DE CONFIANÇA, oferint garanties, s'ofereix per moço de magatzem o similar. Pretensions modestes.

Dirigir-se a l'Administració d'aquest Diari, Sant Pere, 31.

El Foment de la Sardana, celebrarà demà a la tarda, la ballada que té anunciada per a la nit del mateix dia, en el Catalunya Parc.

Safareig
de ciment armat
Sumament practics

MANICHA

GURREA 121. SABADELL. TELEFON. 532.

Diumenge que ve, dia 26, a la tarda, tindrà lloc en el saló de sessions de les Cases Consistorials, l'examen i repartiment de premis als alumnes de l'Escola Municipal de Música d'aquesta ciutat. A aquest acte hi assistirà l'eminent compositor, Director de la Banda Municipal de Barcelona, En Joan Lamote de Grignon.

Promet veure's extraordinàriament concorreguda la revetlla que per avui es prepara en el Jardí del Cafè Camps.

Hi prendrà part la notable Orquestrina Padró, i s'encendran Focs Artificials.

Els preus d'entrada són extraordinàriament populars, car és d'una pesseta, i les llotges valdran cinc pessetes.

Les senyoretes tindran entrada lliure, i a més se'ls farà un obsequi.

L'Excursionisme

El campament col·lectiu dedicat a la Secció d'Infants del Centre Excursionista Sabadell, serà emplaçat dissabte, a la tarda, al bosc de Can Feu. La proximitat del lloc perme-

trà de debutar com a campadors varis infants dels que, amb tot i desitjar-ho, no havien obtingut el permís de llurs pares. Ara els seus familiars podran acompanyar-los i comprovar les bones condicions d'un campament ben organitzat.

—FALTEN DISPESERS a tot estar.

Raó: Advocat Cirera, 34.

L'A. E. "Terra i Mar" efectuarà el vinent diumenge, amb deu grans auto-cars, l'anunciada sortida a la platja de Sta. Cristina on es celebrarà amb motiu de l'inauguració de la temporada d'estiu, una festa, consistent en una ballada de sardanes i alguns ballables, a càrrec de la notable Cobla: "Unió Artística" de Vidreres.

Arriben a 300 els inscrits a aquesta popular sortida.

—FABRICA DE GENERES DE PUNT de JAUME TORRELLA. Vendes al major i detall: Salut, 126. Vendes al detall: Colom, 29.

El Centre Excursionista "Sabadell", organitza per al proper diumenge dia 3 de Juliol, una excursió a la platja de S'Agaró, el més bell indret de la Costa Brava.

El viatge es farà en un auto-car i per inscripcions, cal dirigir-se a la secretaria del Centre, qualsevol dia, de 7 a 8 del vespre.

Moviment demogràfic

NAIXEMENTS:

Josep Oriol Izard Badia.
Joan Saez Soria.
Albert Camprubí Graells.
Pere Hernández Luques.
Joan Giner Pallarès.

DEFUNCIONS

Salvador Planas Costa, 75 anys solter, Fra Lluís de Lleó, 74.

LA CATALANA

G. RIBE GARCIA

FERRETERIA PER A OBRES
I MAQUINARIA
UTILS CUINA - PINTURES

Rambla de la República, 43 - 45
i Bèlgica, 2

TELEFON. 2479

Jardí-Cafè Camps

Avui nit

REVELLA DE ST. JOAN

Orquestrina Padró

Focs d'artifici

Preus: Homes, 1 pesseta

Llotjes: 5 pessetes

A les senyoretes entrada lliure i seran obsequiades

Espectacles

PRINCIPAL MODERN.—Avui, Germanes Puchol, i Sarin (ballarina); la pel·lícula «Ojos azules» i altres.

SALO IMPERIAL. — Avui, les pel·lícules sonores: «Dubarry (mujer de pasión)»; «El centauro» i dibuixos. En el jardí, grandios ball, per l'Orquestrina Fatxendes.

CAMPS I CERVANTES.—Avui les pel·lícules sonores: «Un yanki en la Corte del Rey Arturo»; «Marea delatora»; dibuixos i revista.

CATALUNYA PARC: Avui a la nit, gran ball, per l'Orquestrina «Rabassa Orchestre» (augmentada) i sardanes, per la cobla «Villaró».

JARDI-CAFE-CAMPS: Avui a la nit, gran ball, per l'Orquestrina Padró, i focs d'artifici.

SALO IMPERIAL

AVUI A LA NIT

Estrena de la gran pel·lícula

DUBARRY

(MUJER DE PASION)

per NORMA TALMADGE
i CONRAD NAGEL

Estrena de l'emocionant film

EL CENTAURO

Els dibuixos **Baile apache**

Avui a la nit, en l'espaió jardí

GRANDIOS BALL DE REVELLA

per l'Orquestrina FATXENDES

d'ofegaments estranys. Esperava el diumenge per a esbargir-se. A la tarda sortien a donar un tomb amb l'Eduard, concorrien a alguna audició de sardanes, o passaven una estona abstrèts en la taula d'un cafè de la rambla. Al vespre, anaven, invariablement, al cinema. Les pel·lícules li interessaven, no pas pel seu fons argumental, sinó per a retrebar en les interpretacions de fama, la punta de concomitancia, la mica d'illusió comparativa amb el seu viure, qual cosa la immersia en un ambient nou i entusiasta, exclusivament personal. D'aquelles escenes cinematogràfiques, de la llusor momentània de les estrelles de la pantalla, en tenia ben bé per un parell de dies de la setmana que començava. Després, tornava altre cop a la fixesa del seu pensament, a recaure en el punt mort de la circumferència indeterminada com era l'enigma que la turmentava.

Sense saber com, la filla de la veïna que la servia s'introduïa a la casa. Segurament perquè un dia la mare estava malalta i vingué ella a ocupar-li el lloc. Era una moxa prima i alta, compacta de carns. Desimboltava i curiosa, carregada de secrets del veïnat, enraonava amb el frenesí de la que sap moltes coses i no les diu totes. D'ulls límpids, llunts, amb un esqueix de picardia que li abrivava la punta del nas, afilada i sensual, reia amb una sonoritat bategant i gruixuda. Ensenyava llavors unes genives vermelles, unes dents blanques i ben posades, i per l'impuls de la rialla el llavi molsut s'aprimava. El pit, abundant, palpitava als seus moviments, amb l'impudor que s'endevina a les noies que van mal girbades. Es deia Caterina. La presència d'aquesta noia al principi molestava a la indolència de Rosa. Acostumada al seu repòs, a la negligència d'esperit les remors cridaneres l'enutjaven, i Caterina no feia

més que rompre-li les orelles a força d'explicar-li misteris, facècies deshonestes i complicades, contes que tenien un perfil exagerat. Quan Caterina se n'anava trobava més feréstega la solitud, el silenci més penetrant. El cascavell de la veu de la moxa se li posava al cervell, i se'l sentia com si anés a esclatar. Aquella filtració diària arribava per a fer-se-li interessant, i àdhuc a desitjar-la. Quan al matí Caterina venia a cridar-la amb el cistell al braç, al mercat ja li havien omplert el pap. Entrava cantant, la casa s'omplia de cançons absurdes, i quan ella es llevava, ja tenia una pila de coses per a contar-li.

De mica en mica intimaren. Ara ja no era sols la dona que venia a fer feines, ja li feia companyia a les tardes. Cosien la roba, miraven els darrers figurins i tallaven algun vestit. Caterina, que també treballava a la fàbrica — era enganyadora de fils, a l'assortiment — estava en vaga de resultes de no

sabia explicar el per què. Rosa, no més sofria pel dia que ella trobés feina i l'abandonés. El letarg s'era esvaït i el sopor de les hores mortes esdevenia d'una activitat que aconhortava els nervis.

Havia passat l'estiu. Les falzies ja no xisclaven. Els grills se'ls trobaven morts ara un, ara l'altre al fons de les gàbies diminutes amb un tros d'escarola arrugada i seca. El cel, al capvespre, era llis i fi, amb una delicadesa de diamant. L'aire es refrescava. De ponent venia una llum groga i pàlida, i totes les coses semblava que mirassin amb un ull cansat. Pels carrers passaven els boletaires amb els cistells de rovellons adornats amb punxes de broses i unes taques de verdet. Els arbres es despallaven, i tot prenia un color caadvèric i espectral. S'encenien els llums dejorn. Pels jardins domèstics, pels patis casolans, les flors de tardor esperaven la corona dels difunts com la darrera romanalla de la seva virior fugaç.

Rosa, sentia aquest temps amb profunda melangia, com una estreta més ofensiva de l'ambient. Caterina, la contemplava amb estupor i els primers silencis, es feien entre elles igual que al gorc que se li han esvaït les granotes. La veïna no acostumada a aquell desmenjament, proposà sortir, donar un volt per a veure els aparadors, caminar un tros a la ventura i asseure's després per alguna casa coneguda. Rosa es deixà portar. La perspectiva d'aquelles sortides l'animà. Son rostre esblaimat devingué jovial i la llusor dels ulls més clara. Aspirava amb delícia l'aire nou. Retornava a no saber quin cantó perfumat de la seva darrera existència i els nervis tous esdevingueren tensos. Contà a l'Eduard aquells propòsits, i ell els trobà naturals.

L'endemà, a mitja tarda, eixiren a donar el primer passeig. El sol era càlid i l'atmosfera tenia uns perfums ignorats. En ésser a la rambla, veieren els llums del cinema en-

Subscripció pro Dispensari de Röntgenologia

Suma anterior 1.826'62 ptes.

Llista de "La Noogràfica":

Jané, Rull i Recordà, 50; J. Folch, 2; R. Russinés, 2; F. Vallès, 2; R. Palau, 2; G. Benito, 3; A. Domingo, 1; F. Desplà, 1; J. Aymí, 1; Teresa Parera, 1; B. Aymamí, 0'50; F. Cantero, 0'50.

Llista de la casa Successor de Salvador Llibre:

Successor de S. Llibre, 20; T. Felip, 2'50; J. Puig, J. Mola, J. Blanch, V. Subirana, V. Arrufat, A. Garcés, J. Vives, J. Gamundi, R. Antolín, M. Llonch, M. Vila, R. Julià, E. Oliveras, Ll. Creus, R. Homs, tots a una pesseta
F. Vives, F. Muñoz i J. Jové a cinquanta cèntims.

F. de P. Xercavins, 25.

Total pessetes 1.956'62.

En destí a la tombola el senyor Xercavins ha donat dos volums de "Hojas Selectas".

SABATERIA TORT

GRAN ASSORTIT
EN MODELS PER
A CAVALLER

Preus econòmics

ESPECIALITAT
EN EL CALÇAT
... A MIDA ...

BELGICA, 11

Marimon

Ràdio

Avisos oficials

ALCALDIA DE SABADELL

Per tal de poder instal·lar diversos electromotors, així com legalitzar la instal·lació d'altres, tots ells destinats al funcionament de màquina situada en distints locals industrials o cases s'adrecen a l'Ajuntament per mitjà d'instància i plànols acompanyatoris, els veïns d'aquesta ciutat, quals noms i edificis respectius de la instal·lació a continuació, es detallen:

Josep Bisbal Bordas, 1 electromotor de 1 HP. (legalització); Rambla de la República, 180-182.

Joaquim Masagué Corominas, 1 electromotor de 1 HP. (legalització); Rambla de la República 180-182.

Pere Mangort Jané, 1 electromotor de 2 HP. (legalització); Rambla de la República 180-182.

Magi Mateu Pons, 1 electromotor de 1 HP. (legalització); Rambla de la República 180-182.

Josep Ollé Jané, 1 electromotor de 2 HP. (legalització); Rambla de la República 180-182.

Camil Vila Busqueta, 1 electromotor de 1 HP. (legalització); Rambla de la República, 180-182.

Francesc Sala Ramoneda, 1 electromotor de 2 HP. (legalització); Carretera de Barcelona 241-243.

Francesc Carbonell Arqués, 1 electromotor de mig HP. (legalització); carrer de l'Església, 3.

Domènec Serra Bofill, 2 electromotors de 1 i 5 HP.; Zurbano, 3 (Vapor Masague).

Higini Majem Vila, 1 electromotor de 4 HP.; carrer Sant Pau, 117.

Joan Armengol Sallarès, 1 electromotor de 2 HP.; carrer Angel Guimera, 3.

Josep Mercader Blanch, 1 electromotor de 3 HP. (legalització); carretera de Barcelona, 122.

Ço que es fa públic, a fi de que puguin fer-se les reclamacions que calguin, les quals, dintre el termini de quinze dies feiners, a comptar del següent al de la publicació del present edicte en els diaris locals, deuran ésser presentades per escrit, durant les hores d'oficina, a la Secretaria municipal.

Sabadell, 11 de juny de 1932.
L'Alcalde, S. Ribé.

AJUNTAMENT DE SABADELL

Acordada per l'Ajuntament en sessió del 3 del mes en curs la construcció, per subhasta, de dos mil vuit-cents metres quadrats de voravies, segons el projecte formulat pel Sr. Enginyer Municipal, compost de plànols, plec de condicions i presupost, adverteix que l'esmentada documentació, es trobarà de manifest al públic en la Secció de Foment de la Secretaria municipal durant el termini de deu dies hàbils a comptar des del següent al de la publicació del present edicte en el Boletín Oficial de la província, als efectes de reclamació, conforme disposa l'article 26 del Reglament de 2 de Juliol de 1924; transcorregut dit termini, no s'en admetrà cap de les que es formulin.

Sabadell, 16 de Juny de 1932.—
L'Alcalde, Prt., S. Ribé.—P. A. de l'A.: El Secretari interí, J. Altura i Pujada.

**VOL VOSTÉ TENIR EL
CAP PERFECTAMENT NET
I EL CABELL FI I BRL-
LLANT COM LA SEDA?**

**Usi sempre el rentador del cabell
CAPILARINA A**

Preu de la capsa: 35 cèntims

De venda en las Perfumeries, Drogueries i Quevins.

L'EMPRESA DE POMPES FUNEBRES

"La Victòria" S. A.

amb exclusiva atorgada per quinze municipis, quaranta sucursals i agències a les principals poblacions de Catalunya, s'encarrega de tota classe de serveis funeraris. - Trasllat de cadàvers i despulls mortals a províncies i estranger amb autos cotxe fúnebre «Hispano»

EXPOSICIO I VENDA DE CORONES I PENSAMENTS

Oficines centrals: **Passeig S. Joan, 171-Tel. 74777-Barcelona**
Sucursal a SABADELL: **Carrer Sant Pau, 9 - Telèfon 1828**

La T. S. F.

El servei català de la Radiodifusió

L'A. N. de Radiodifusió ha lliurat a tots els Diputats a Corts per a Catalunya, la següent carta:

Fora ja el perill d'un prejudiciament de l'Estatut en matèria radiodifusora, per haver decidit el Govern d'Espanya ajornar "sine die" el concurs convocat amb data 15 d'abril darrer—el qual motivà la lletra que us adreçarem aleshores—, ara, en el moment de la discussió a les Corts Constituents de la República d'aquest pacte que anem a establir, llegim en la premsa que la minoria socialista va a presentar una

esmena que, d'acceptar-se, deixaria a mercè del Govern d'Espanya una cosa tan essencialíssima pel de la Generalitat com és la radiodifusió.

Fidels a la nostra catalanitat, a bastament demostrada, us prevenim la maniobra, bó i pregant-vos defensen amb tota energia els drets que reclama Catalunya, afegint a l'articulat de l'Estatut, que: "l'organització i la implanació de la radiodifusió dintre el territori de la Generalitat, esrà d'exclusiva incumbència del nostre Govern".

PROGRAMES PER AVUI

RADIO BARCELONA

7'15—Sessió de cultura física, per radio.

7'30—Primera edició del diari parlat «La Palabra».

8'00—Sessió de Cultura Física per radio.

8'15—Segona edició del diari parlat «La Palabra».

10'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.—Estat del temps a Europa i Espanya.—Previsió de temps en el mar i rutes aèries.—Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.

11'15—Transmissió telefotogràfica diària de la carta del temps.

13'00—Sessió de música lleugera en discs.

13'30—Concert pel Sextet de Ràdio Barcelona.

Informació Teatral i Cartelera.

Sessió Cinematogràfica i Cartelera.

14'00—Audició de discs

14'15—Revista cinematogràfica.

Continuació del concert.

14'50—Borsa del Treball de E.A.J.I

15'00—Sessió Radio-Benèfica.

16'15—Telefotografia.

16'00—Fi de l'emissió.

19'00—Concert pel Trio Ràdio Bar-

celona.

19'30—Cotitzacions de monedes.

20'00—Cicle de conferències setma-

nals.

Programa del radioient.

Notícies de premsa.

21'00—Horari de la Catedral.—Ser-

vei Meteorològic.

Concert per l'Orquestra de Ràdio

Barcelona.

21'20—Ballables moderns per l'Or-

questrina «Demon's Jazz».

22'00—Sessió literària.

19'10—Emissió a càrrec de Pili Ca-

nete, estilista argentina.

22'30—Retransmissió des del Cafè

Espanyol.

24'00—Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Hores d'emissió: de 13'30 a 15. De

18 a 19 i de 21 a 23.

Ciudadà: Subscriu-te a EL POBLE

COSTA BRAVA

HOTEL DEL FAR DE SANT SEBASTIA

ES EL MES BEN SITUAT

Especialitat en banquets i casaments

TELEFON 7

CALELLA DE PALAFRUGELL

DAVIU

Sastre

Rambla de la República, 104 - Telèfon 1516

ANIS DEL TÁUP